

BU SAYIDA

İBRAHİM YOLALAN

Ve zaman gece oldu 2

YASİN MORTAŞ

Munis Yörelerde Erimek 3

R. MİTHAT YILMAZ

Temmuz Yalnızlığı 3

MEHMET SOLAK

Sobe 3

MEHMET NARLI

Şiir üzerine Denemeler -V- 4

MEHMET AVŞAR

İnsanlık 5

MEHMET DURMAZ

Raciun 5

MAHMUT BAHAR

Salâh Bîrsel'le 6-7

SAİAH BİRSEL

Türkçe 7

CEVAT AKKANAT

Şiirin İpek Sesi -II- 8-9

MUSTAFA PINARBAŞI

Maria 10-11-12

FÜRUĞ-I FERRUH-ZAD

Armağan 13

NAZIM PAYAM

Gel Yürek Tokuşturahm Zühre 13

YAŞAR ELMAS

Beynimin Sahipsiz Hükümler Kılçığı 14

ŞABAN ÖZBEN

Şairlerden Haberler 15

DURAN BOZ

Yağmur Toplayan Irmaklar 16

İbrahim YOLALAN

VE ZAMAN GECE OLDU

I. mey yok artık

ney müzede kaldı
sen nerdesin gülbahar
hiçbir kelime

dokunmanın yerini almıyor gülbahar
hergün gibi / herşey gibi / birşey mi oldu
söyle gülbahar / söyle bize ne oldu

II..... ve zaman gece oldu

girdi gecenin göbeğine
yarım kalan sohbetlerim
bir yerlerde bir insan boyu toprak yükseldi
ve ben yaşamaktan yoruldum
direnmekten yoruldum
varsın yıldızlar göz kırpsın
alay etsinler yalnızlığımla
ben sevmekten yoruldum
her gün gibi / herşey gibi / birşey oldu
söyleme gülbahar / söyleme / vakit gece oldu

III. dedim ben şehri tutayım

sen ellerimi tut
dedim ben şehri tutayım
sen gözlerimi tut
dedim ben şehri tutayım
sen yüreğini tut
tutmadın / tutamadın / tutmadın gülbahar
hergün gibi / herşey gibi / birşey oldu
ben beni anlattım yine hüznün oldu

KİRAÇI: Şiir Dergisi ● Kırkbeşgünde bir çıkar ● Sahibi ve yazı İşleri Müdürü ● Cengiz Coşkun ● Genel Yayın Yönetmeni: ● Tayyib Atmaca ● Yayın Koordinatörü: ● Mehmet Durmaz ● Abone Dağıtım: Ercan Sağlam ● Para ile satılmaz/ ağanın (alanın) eli tutulmaz. Posta Çeki Hesap Numarası: Tayyib Atmaca 507532 Okuyucusuna gönderilir. ● Gelen her mektup cevaplanır ● gönderdiğiniz her mektup için iki mektup pulu göndermeniz rica olunur. ● Yazışma Adresi: Atatürk cad. 39. Sk. No:19 01820 Osmaniye/ADANA ● Telefonlar (322) İş: C.C: 812 42 10 Ev: T.A: 812 72 56 Ev: M.D.: 822 17 68 Dizgi, Montaj, Baskı: Akdeniz Ofset Matbaacılık- Tel: 814 84 59 Osmaniye/ADANA

Yasin MORTAŞ

MUNİS YÖRELERDE ERİMEK

*Ruhu dudağında
fısıldaşan güvercin
ve yağmurun suyu
öptüğü geceler
ezberimdeki ayet gibi
eritir beni.*

*Sustuğumuz
yüreğimizde dinlediğimiz
ruhumuzun meczup çığılığı
kaç kat yok oldun*

*bu sabah sağnağında
uykumu kıvrandığım
güneşi alnımda tuttuğu
öğleyi beklediğim
gökten vahiy kılınan
gel.*

*ılık
irkilişle karıncalanan
omzumda her sukunet gecesi
beş karış dünya bırakan
uzuvlarımı şahitlendir
beni daha insan kıl*

*Munis yörelerde
kuş sürülerinin
gelip gelip alnımda çoğaldığı
kabede
özlediğim*

*seni kılmak
özleyişin
secde de
yok oluşudur.*

R. Mithat YILMAZ

TEMMUZ YALNIZLIĞI

*Her günkü renginde değil yaşamak,
Yeşilin mavisi eksik bugün.
Temmuz böcekleri bizim için çalıyor.
Dağ yollarının türkülerini.*

Mehmet SOLAK

SOBE

*şimdi
şehirler mahsur
şehirler mağrurdur ülkemde
kurşun gibi sınımsız sokaklar
eski bir şarkıyı dinler
dağlarda rakovitsalar*

*ansızın mostar'a düşer
gözleri insanların
ellerde kızıl karanfiller
korkuları yenmek için
aciz bir tarihi yüklenir drina*

*tütsülübir ölüm başlar
zaman içre
herbiri top namuslu ağızlar*

*saklambaç oynar
analar-çocuklar
bir şarabnel böler oyunlarını
-sobe*

*bir yumru olur oncacık yüreklerde
sokak lambaları gibi yaşamak
-bir umuttur içlerinde-
sözlerden güvende olmak*

ŞİİR ÜZERİNE -V-

Türkiye'de bir kültürel yozlaşmanın olduğunu, insanın fitratına aykırı davrandığını söyleyen bir çok guruplar var. Siyasi, sosyal, hatta edebî guruplar. Bu gurupların, insana uzanmış metodlarını eleştirecek değilim. Fakat yozlaşma denilen şeyin, bazı görünen davranışlarla sınırlı tutulmasına, bu davranışlardan uzaklaşan insanın ise, "**kurtulmuş**" insan olarak gösterilmesine ince bir eleştiri uzatmaya cesaret edebilirim.

Öyle görülüyor ki, "**kurtulma ya da kurtarma**" olarak algılanan durumlar, insanın, kendine uzanmasını engelliyor bir oranda. Çünkü, insanı standartlaştıran kapitalist baskının karşısında imiş gibi görünse bile; insanı, kendisiyle karşılaştırmamak için, elinden geleni yapan sistemin, karşısında imiş gibi görünse bile; artık sistem, bir parça, insanımızın kendisi olduğu için, farklı biçimlerde de olsa, bu guruplar, insanı, dar alana kaçıştan, kendi güvenli bölgesine saklanmaktan veya vaka düzeyinde çarpışmaktan alıkoyamamaktadır.

Eğer yozlaşma, bir bilinç kirlenmesi, bir "**ben**" fişkırmaları olarak alınmazsa, insanlar, gelen fırtınadan habersiz, yükünü neşeyle taşıyan karıncanın durumuna düşebilir. Sel gelince, ne yük kalır; ne karınca..

Ülkemizde, kültürel arınmada şiire düşen bazı görevler olduğunu söylemek pek yeni bir şey olmayacaktır. Çünkü az ya da çok, yaşama tarzının fitrata uygun olmasını düşünen herkes, eski, yeni bazı şairleri yüceltip durmaktadır. İşin önemli yanı, kültürel arınma mücadelesine muhatap guruplar, şiirden ne beklediklerini ya da belki bir oranda saklanarak kurulan "**helal dünya**" yı övücü olmasını; artık, özü nerede kalmış bir davranış kalıbına uygun düşmesini ya da politik üstünlük iştahlarını güçlendirmesini istemektedirler. Böyle olunca da, şiirin verebileceği şey, kendine tamamlanmış bir zihin beklemeye devam etmektedir.

Yürüyen hayattan memnun olmayanların, şiirden, gerçekten, birşeyler beklemediklerini söylemek zor. Çünkü şiir, kitlesel saldırı ya da savunmaya terkedilen insana, sistemle çelişmeyen bir güvenlik alanı oluşturmuyor. Çünkü şiir, "**düşmanın silahıyla silahlanma**" için yeterli malzemeyi temin etmiyor (mesela para ve güç). Böyle olunca, şiir, başı sıvazlanması gereken,

ama içdünyasıyla alakadar olunmayan bir öksüz çocuk ya da heyecanlara ritim tutan bir ritimsiz gibi algılanıyor ifade edilmese de.

Niçin böyle oluyor?

Çünkü insan, kendi özlemlerini, doğrularını, güvenlik bölgelerini ve belki kurtuluş dileklerini yürüyen hayatın somutluğu içinde aramaktadır. "**Kendi olma**" yerine, kalabalık olmayı gerekli görmektedir. Zihni bir bulanıklık içindeki insanı, parçalanmış insanı, sayısına katmayı yeterli görmektedir. Çünkü insanların, kültürel arınmayı söz konusu eden insanların çoğu, reddetse de, bilim-tüketim dünyasının gücü karşısında, şaşkınlığa düşmüş durumdadır ve bu şaşkınlık, bir tesylimiyeti de içermektedir. Türkiye'de, bilgisayarın, sözkonusu guruplarca, aşkla benimsenmesi; özel okulların, fen bilimlerine ihale edilmesi; çok katlı bina yapmanın önemli bir meslek haline gelmesi, bu teslimiyetin işaretleri olarak alınabilir.

Şiirden beklenilmesi gereken arındırma görevi, şiirin, hayatımızda nasıl bir yer aldığına bağlıdır. Elbette şiir, yürüyeceğimiz yolun, bütün maddi, manevî donanımlarını bize sağlayamaz. Zaten şiirin "kültürel arınmaya etkisini" açığa çıkarmaya çalışırken bunu iddia etmiyorum. Hatta, şiirin, bize vereceği şey, kitle tarafından görülebilecek; hayat içinde konularımızı değiştirebilecek; irşad edici mahallelerin gücünü taşıyacak özelliklere de sahip değildir. Şiirin insanların hayatında tutacağı yer, insanların bu ihtiyaçlarını doyurucu nitelikte değildir. Öyleyse nedir şiirin, kültürel arınmaya etkisi?

Bu soruyu kendimin de, okuyucunun da soracağını biliyordum. Bu soruyu geciktirmemin iki sebebi var: Birincisi cevabın zorluğu; ikincisi kültürel yozlaşmadan söz eden insanların, neden şiiri hayatlarına alamadıklarını anlatamadığım endişesi.

"**Şiir, insan, kendi insanlığını tartışmak istediği zaman, insanların birbirleriyle olan bağlantılarını tartışma alanına sokmak istediği zaman, kendini çevreleyen nesnelere olan bağlantısının vehametini kavradığı zaman canlılık kazanır.**"(1) "**Şiir okumak insanların hayatında bir yer tutacaksa, öğrenilebilir bir**

Mehmet AVŞAR

İNSANLIK

*Yücelerden habersiz,
Cüce cüce insanlar.
Varda yokta kararsız
Nice nice insanlar*

*Şimdi neden insanlık
Suda imza bir anlık
Gönül ufku karanlık,
Gece gece insanlar*

*Mânâ sonsuz gâibi
Şeytan asıl sahibi
Mezar taşları gibi
Hece hece insanlar*

*Gözler, kalbler uykuda
Umut bir damla suda
Acep hangi kuytuda
Yüce yüce insanlar?*

Mehmet DURMAZ

RACIUN

*Cümle mahlûk şu dünyada
Yaşar bir dostun yüzünden
Nice dikenli yolları
Aşar bir dostun yüzünden*

*Çile câmi aşk süzülü
Dolar; yıkar, yakar gönlü
Gönlün tecelli bülbülü
Coşar bir dostun yüzünden*

*Şirin'dir hasret durağı
Aşksız, solar gönül bağı
Ferhat sabırla şol dağı
Deşer bir dostun yüzünden*

*Erişip son nefesine
Bakar sırrın perdesine
Herkes "raciun" sesine
Koşar bir dostun yüzünden*

sey olmalı" der İsmet Özel. "Bir insan şiir okumayı seçmişse, bu okuma süresince ve sonucunda kişiliği, kimliği ve yeryüzünde sahip olduğu yer bakımından şiirden kazanç sağlamayı düşünüyorsa, yapacağı bu işi tesadüflerin umursamaz akışı içinde değil, kararlılıkla gerçekleştirme yolundaysa o insanın şiir okumak için bir kılavuza ihtiyacı vardır" (2) Ama bu kılavuz nedir?

Bu kılavuz, insanın, arınmayı özlerken tercih edeceği insani etkinliktir. Bu etkinlik, insandaki zihni bulanıklığın kavranılmasını içermektedir. Bu içerikle haşr-ü neşr esnasında, şiire açılan kapı, şiirden beklenen şeyin gerçekleşmesini mümkün kılacaktır. Bu olmazsa, insanın özüyle buluşmasını geciktiren teknik dünya ve teknik bir rüyâya dönüşen mazi, insana rağmen, yürüyüp gidecektir. Böylece, insanın bir kısmı şiirin işe yaramazlığını söyleyecek; bir kısmı ise, hayâllerine teknik bir ritim bulmanın mesutluğunu yaşayacaktır.

İnsanı, kendi olma bilgisine götüren; vaka, eşya ve rakamların finanse ettiği hayata, itiraz etme bilgisine götüren bir umut, bir imkandır; bir hamledir, şiirin kültürel arınmaya etkisi. Şiirin, "üst bilgilenme alanı" olması da budur. Şiirin,

kültürel arınmaya etkisini dikkate alan bir insan, kadroları elde etmenin, siyasi bir güç olmanın, gurup benliğinin, toplum vicdanının oluşmasında yeterli olmayacağını bilir. Bilir ki, şiir onu, dış dünyanın güvenilmez kurallarına değil, iç dünyanın sahici sorumluluklarına çağırılmaktadır.

"Kültürel arınma" olarak adlandırdığımız etkinlikte, şiire yaklaşmanın nasıl olması gerektiğini konuştuk ama acaba bütün şairler, şiirleriyle böyle bir etkinliğin tarafları mıdır? Bunu bilemem. Ama insanları maddi bir dünyaya çağırın, şiirler ve dönemler oluşmuştur. Bunların bir kısmı, zihni ağırlıklı bir etki, bir kısmı da köreltici bir hayâl âlemine çekici bir etkide bulunmuştur. "Şairler, güneşten ışık alanlar; kimi bu ışıkla milletlerini aydınlatırlar; kimi zaman da, belki bilmeyerek ve istemeyerek, onları yakarlar." Her iki durumda da yaşadıkları toplumun yazgısının derin çizgileriyle kuşatılmıştır hayatları.

1-İsmet Özel, Şiir Kitabı, Adam Yayınları, İstanbul, S. 26

2-İsmet Özel, a.g.e., S. 17

3-Sezai Karakoç, Edebiyat Yazıları 1, Diriliş Yayınları, İstanbul 1982, S. 46

SALÂH BİRSEL'LE

Konuşan: Mahmut BAHAR

(Salâh Birsell'e İstanbul'da Üstbostancı'daki İstasyon ve Olimpiyat kahvehanelerinde "şingir mungir" iki oturumluk söyleşimizden bir bölümü)

Soru- Efendim biz sizi 1940 kuşağı şairi olarak biliyoruz. Renkli bir edebi yaşantınız var. Bize o günlerden ve özellikle Orhan Veli'den söz eder misiniz?

S. Birsell- 1940 kuşağının başında Abidin Dino vardı. Bunu söylerken ona pek fazla bir paye de vermek istemiyorum. Orhan Veli ve arkadaşları Ankara'daydılar. Onun şiirleri mizah dergilerinde yer alırdı. Biraz alay konusuydu. Örneğin "Bir taş attım ağaca/Düşmedi yere/ düşmedi yere" şiiri.

Soru- O halde Orhan Veli bunca şöhreti neye borçlu?

S. Birsell- 1937'de Orhan Veli'nin "Yazık oldu Süleyman Efendiye şiirini Nurallah Ataç bulup yazar. Mizah dergilerinde yayımlar. Bu ifade espri konusu olurdu. Biraz garipçe durum karşısında "Yazık oldu şuna veya buna" denilirdi. Orhan Veli işini bilen adamdır. Sabahattin Eyüboğlu'nun peşinden ayrılmadığı söylenirdi. Sonra bir ara sözde Orhan Veli ile Ahmet Hamdi Tanpınar Büyükdere'de kayıkla dolaşırken kayık alabora olur. Orhan Murat Arıburnu da bunu gidip Cumhuriyet Gazetesi yetkililerine söyler. Aslı olmayan bu haber Cumhuriyet gazetesinde yayınlanır.

Biz 1946'da 10'ar lira vererek Yenilikler dergisini çıkarırdık. Orhan Veli de CHP'nin Ülkü dergisinde yazılar yayımlardı. Hatta Necatigil'in nineler şiiriyle ve benim şiirlerimle alay etmeye çalışırdı.

Soru- Orhan Veli ile ilgili bir anınızı anlatır mısınız?

S. Birsell- Bizler bir kahvede çay içer, 20 kuruş verirdik. O meteliksizin teki olduğu halde 100 kuruş verir, üstünü almazdı. Bu da bizim pek işimize gelmezdi. Bir gün Cahit Sıtkı ile Beyoğlu'nda dolaşırken Orhan Veli ile karşılaştık. Bizi lambo meyhanesine davet etti. Kendisi orada kafayı çekermiş. Orhan Veli çok şanslı adamdı. Şimdi 1940 kuşağı unutuldu yalnızca 'Garipçiler' adı kaldı. Çok yanlış.

Soru- "Şiirin İlkeleri"ni 1947'lerde yazdınız. Beş yıl sürdü ve yayımladınız. Şimdi yeniden yazmak isteseydiniz, neleri değiştirirdiniz?

S. Birsell- Bu yapıta Macit Gökberk de karşı çıkmış, 27 yaşında şiirin ilkeleri yazılmaz de-

mişti. O zamanlar pırıl pırıl bir zekam vardı. Sonraları o kafayı nereden bulacağım demiştim.

Soru- 'Şiirin İlkeleri'nde Türk şiirine 'inek'i getiren bir adamdan söz ediyorsunuz. Kim di bu zat?

S. Birsell- Söylemesem olmaz mı? İzmirli bir şair. (İsrar ediyorum) Hadi söyleyeyim. Nahit Ulvi Akgün. Ona şöyle demiştim: Türk şiirine ineği sokan adam olmakla birlikte Türk edebiyatını ahıra çeviren adam da oldun.

Soru- Sizin bir de romanınız var: Dört Köşeli Üçgen.

S. Birsell- Var. O aslında Türkiye'de yayımlanmış ilk düşünce romanıdır. Melih Cevdet Anday'ın Gizli Emir'i de ikinci romandır bu türdeki.

Soru- Söz açılmışken Türk romancılığıyla ilgili neler söylemek isterdiniz?

S. Birsell- Aslında Türkiye'de roman yoktur. Türk romanı yoktur tam anlamıyla. Uzun öyküler vardır. Sözcüleri Yaşar Kemal roman yazmamıştır. Fransızcada bunlara 'nouvelle', bu yazarlarada 'nouvelliste' derler. Yaşar Kemal'in romanını İngilizceden İsveççeye çeviren bir hanımın eşiyile tanıştım. Çevirirken bir çok yeri gereksiz diye atmış. Orhan Kemal'in öykülerini severim, ama romanlarını sevmem. Sabahattin Ali'nin Kuyucaklı Yusuf'u bir yerli film seneryosundan başka bir şey değildir. Kürk mantolu Madonna'sı güzeldir, öyküleri güzeldir.

Soru- Ya Orhan Pamuk?

S. Birsell- Cevdet Bey ve Oğullarını 119. sayfaya kadar okuyabildim. Sonra kaldırdım. Batıdan etkilenmeler var. Kara Kitap'a iyi diyorlar ama okumadım.

Soru- Sözü denemeye getirelim. Adnan Bin-yazar, denemelerinizin toplumsal sorunlardan uzak olduğunu söylüyor?

S. Birsell- Nerde söylüyor bunu?

Soru- Türk Dili dergisinin 166. sayısının 132 ile 148. sayfalarında. Ne dersiniz?

S. Birsell- Benim her denememin amacı vardır. Örneğin Kebana, çiçek sevgisi uyandırmak içindir. Amerikalı zencilere yapılan zulmün tarihini yazıyorum. Amerika'da böyle bir problem yoktur, Afrika'dakileri yazsa dediler. Aradan çok geçmedi. Amerika'da bir zenci katledildi.

Soru- Nurullah Ataç'ın denemelerine ilişkin görüşleriniz?

TÜRKÇE

*Er horozda ayağa kalkın
Şiiri yüzünüze gözünüze sürün
Aman kıpırdamayın bu ekmek Türkçe'dir
Türkçe uzanırsanız şiidir*

*Bilin ki şiirler parpılanmıştır
Kızgın demirle dağlanmıştır
Şingirdar şak şak şingirdar
Bir orman ki kendisi başka sesi başkadır*

*Bu bir çağrının çağırılması
Geliniz hepiniz şiire durun
Hapır küpür köpürseler de
Yararı yumuşatılamaz şiirin*

S. Birsal- Nurullah Ataç'ınkiler deneme değil söyleşidir. Bu gün benim anladığım anlamda denemeci yok, çünkü usluup yok.

Soru- Zengin bir kelime kadronuz var. Bu kelimelere nasıl ulaşıyorsunuz?

S. Birsal- Sözcükleri seviyorum. Okuyanlar da seviyor, anlamasalarda seviyorlar. Örneğin 'karaşın' sözlükte var. Ancak onu edebiyatta ilk kez ben kullandım. Sonra Ece Ayhan kullandı.

Soru- 1940 yıllarında yayımlanmış bir şiirinizde 'anımsamak' kelimesi geçiyor. Bu kelime o zamanlarda yok. Sonraları değiştirmişsiniz. Bizaz yapay gelmiyor mu?

S. Birsal- Hayır dilde ileriye gidiş var, geriye dönüş yoktur. 'Anımsamak' dedim, 'hatırlamak' sözünden nefret ediyorum.

Soru- Biraz dilbilimci gibi çalışmıyor musunuz ya da bu tehlikeli değil mi?

S. Birsal- Şiirde sözcükler çok önemlidir. Yazarı için de önemlidir. Bazen yeni bir sözcük türetebilirsiniz. Sözelgeşi 'Gülmari' gibi. Ben bunu 'Rosemari'den aktardım. Biliyorsunuz 'rose' gül demektir. Şimdiki şairler Osmanlıca'yı çok kullanıyorlar.

Soru- Günümüz şiirinin sorunları nelerdir?

S. Birsal- Bence, söylediğim gibi "dil"dir. Osmanlıca'ya yönelme bir problemdir. Bazı şairler kendilerine "toplumcu şair" diyorlar. İyi şiirleri yok. Bu toplumcu şairlerden iyi şiir yazarları gösterebilir misiniz? Hayır. Şair zaten toplumun içindedir, ondan bir parçadır, söylemese de her şair aynı zamanda toplumcudur.

Soru- Genç şairlere öğütleriniz nelerdir efendim?

S. Birsal- 'Şiirin İlkeleri'ni ezberlesinler. Ciddi söylüyorum. Denemelerimi dikkatle okusunlar. Günlüklerimi atlamadan okusunlar. Çok okusunlar, çok çalışsınlar.

Soru- Eleştirmenlerle ilgili görüşleriniz?

S. Birsal- Eleştirmenler okumuyorlar, okumuş gibi davranıyorlar. Sonra alıyorlar kalemi biraz ordan biraz burdan. Örneğin Asım Bezirci, eserleri okumuyor, birilerine okutup özetini çıkarıyor sonra da bunlar üzerine çalışıyor. Olmaz. Fethi Naci'nin eleştirileriyse değersizdir.

Soru- Günümüz genç şairlerinden beğendikleriniz var mı, kimler?

S. Birsal- Birkaç kişiyi överim ama kimse için hiç bir garanti veremem. Müslim Çelik, Haydar Ergülen, Vural Bahadır Bayrıl, Hüseyin Ferhat, Ahmet Erhan, Hulki Aktunç, Seyhan Erözçelik gibi isimleri sıralayabilirim.

Soru- Etkilediğiniz kimseler oldu mu?

S. Birsal- Yolundan gelen olmamıştır. Edip Cansever için derlerdi ama inanmazdım. Edip Cansever'in ilk şiirleri iyi değildir, sonradan iyi şeyler yazmıştır. Orhan Veli'nin Galata Köprüsü benden mülhemdir. Kitabına ad olarak koyduğu 'karşı' motifi benim "Orman göle karşı durmuştur" diye başlayan bir şiirimden esinlenilmiştir. Cansever'in Masa da Masaymış Ha'sı benim 'odayı daraltan masadır'ın adaptesidir. Benim şiirlerimi kimse taklit edememiştir.

ŞİİRİN İPEK SESİ -II-

12- İLHAMİ ÇİÇEK (1954 - 14 Haziran 1983). Şiirimizin taze sesli şairlerindendir o. Daha yemyeşilken, bulunduğu pırl pırl ırmağın kenarından aşağı, ırmağa düşüveren bir çiçek. Ama nergis değil. Kendini beğenmişlikti nergisinkisi.

Satranç Dersleri(8)'ni açıyorum:

"Şah açmazında vezirin ölümcül tutkusunu yerine göre piyon da bir tufandır içinde hep bir vezir sürekli mahzun düz gider çapraz vurulur ve uzun uzun gün batımlarını çağrıştırır."

Kitaba adını veren şiirin ilk bendinden aldığımız bu mısralarda satranç oyunu ile şiir sanatının doruğa çıkmış yoğunlaşmasını görürüz. Fakat bu yoğunluğun geri plânında yatan bir gerçek, bizi ürpertir. Kitabın tamamına yayılan bu gerçek, resmî ideoloji ile insanımız arasındaki ters hayat tarzı ve bu çatışmadan doğan trajedidir:

"artık

öyle bir ıssızlık düşün ki içinde yeryüzünü kişnesin bizim atlar."

Muhteva olarak Divan ve Halk şiirinden girdiler alan şair, bunları kendi hüviyeti ile kaynaştırmayı ustalıklı sağlamıştır. Süleyman'dan kaçan Anka, tuhaf matlar yapan İskender, İbrahim, İshak, Zekeriyya. Bütün bunları yeni yorumlarla kucaklayan Çiçek'in örnek bir sözü:

"bir oyuna rastgeldim

her taşı yakup hüznü"

Kelimelerin, heceler, hatta seslerin parçalanması. Asrımız şiirinde çokça görülen bu durum, İlhami Çiçek şiirinde anlam derinleştirme yolu olarak kullanılmış. Bakın şuraya, şair sihir mi yapıyor dersiniz?

"bir ara dilim sürçse

de at kısılcacını anlatsam

desem ki Ha-

derler ki kemik atıyor

köpek resmine bu adam."

Şair "Oralarda" isimli şiirinde mahrumluklarla yaşanan günleri ince duyarlılıklarla yansıtır. Ulaşılamayan insanlara, hüznülere, uzaylara, buruk andaçlara, ilkyazlara, binbir yerinden hançerli gençlere, yalnızlıklara, yalnızlık topraklarına değinir:

"Oralarda genç

binbir yerinden hançerli

vurarak yalnızlığını gizli patikalara

kenti düşünür

çokça dağ seyirir bileklerinden

ne yaman bir and olur."

Sözün burasında konuyu değiştiriyorum. İlhami Çiçek'in edebiyatımızdaki yeri nedir? Başka bir soru: İslâmi medya genç yaşta Hakkın rahmetine kavuşan bu şairimize ne kadar sahip çıkıyor? Genç okuyucu İlhami Çiçek'ten ne kadar haberli? vs...

"Şiirde inancın kavgasını" veren inançsızlığı reddeden, "sanatsal katılımın dikkatle irdelenmesi" (9) gereken bir şair başkalarının elinde olsaydı acaba adına neler yapılırdı?

Henüz bazı şair ve yazarlar sözlüklerine de girmemiş İlhami Çiçek. Meselâ, Sayın İhsan Işık'ın kitabında yok. Necatigil ve Yurdakul'un kitaplarında da zannetmiyorum olsun. Bizim bu konudaki tek sevincimiz, rahmetli şairin hatırasına yayınlanan (ki biz dahi elde edebilmiş değiliz) "Göğ Ekin"dir. Bunun dışında ise, sadece, "Edebiyat Dergisi" çevresindeki şair arkadaşlarımızın birkaç şiiri. Bu şiirlerden birisiyle bitiriyor, merhum İlhami Çiçek'e Fatihâlar gönderiyoruz:

"....."

ey atını uçurumlara süren çocuk

terkisinde taşıdığın rüzgârla

acının ağacından 'toy bir yaprak' düşürdün

ölüm de bir miraçtır tersinden

kıyası mukassim olsa da

ey uçurumlarda açıp

uçurumlarda solan Çiçek

ye'sin infazı gerekti

mat ve cinnet: yazıldı çünkü o kitap

levh-mahfûz ve muktezî

'bir ilkyazdan koca bir güz yontan adam'

köpürttün akıl atını kapaklandın

hükmünde âdil olan yalnız O'dur

çünkü 'kadim kabarık bir öyküdür alinyazısı'

ve her şey kaza ve kader mühründe kazılı'

(10)

13- "Nilüferler"i çok sevdiğini söyledi Holifira. "Lütfen, dedi, Hocam, artık Nilüfer..."

"Kitapları masanın üzerine bırakıp tenefüsse çıkarım." Başına ne geldiyse bu yüzden geldi" **Sayha**" (11)nin. Bizim şakirtlerden bir kaçı aşırımı kitabı.

Hani ben de unutmşum. Ne zaman sonra hatırladığımda, aldığım cevap Nilüfer'dendi ve tath bir tebessümdü:

"öpücüklerin bittiği yerde
nilüfer sen açıyorsun."

Kardelen Dergisi'nin uzun koşucusu Müştehir Karakaya, "Sayha"yı yayınladığında, çeşitli yönlerden esen tenkitlerle karşılaştı. Olumlu veya olumsuz, bir şair için oldukça önemli bir durumdur bu. Kayıtlar'daki tenkidinde Süleyman Çelik (12), Karakaya'nın şiir serüvenini de ele aldıktan sonra, "kendi sesinde karar kılmalıdır Karakaya" diyerek, "Kerbelâ, ey Kerbelâ" daki "haması" tarzı sürdürmesini tavsiye ediyordu.

Karakaya'ya yazdığım kısa bir mektupta ben de görüşlerimi yansıtmıştım.

Bir şair için çok yazmaktan ziyade, öz yazmak daha yeğlenilesi bir durum olsa gerek. Şiir çatlama bir sabır taşı ister karşısında. Üstelik, kadrinin bilinmediği bir zaman, mekân ve eşhâs arasında, haddeden geçirmek lâzımdır şiirin hammaddesini, kelimeyi, sözü.

Şunu açıkça söylemeliyim: "**Sayha**", okumaktan zevk aldığım şiirin kitabı. Bunu göstermek gerek:

"Senin bayramlarında şehitler gong çalar mı
refrefler kanatlanır mı gülücüklerinde be-
belerin

bağrına bastıkları bir sıcak somun
kapışılır mı mülteci kamplarında
sûzinak bestelerin rey toplar mı be hey
saatler çalmaya çeyrek var
boşalt avuçlarıma gözlerini." (Ölmek Dahi Ya-
kışır Bize)

"bismillah mührünü basmıştı yanağında ben-
lerine

savcı sanığa biçtiği cezanın cürmünü
kendisi işledi dişlerini göstererek." (Sesime
Gel)

Tezatlara bezenmiş bu ve benzeri mısralar hemen ilgimi çekti. Dikkatimi ise, son zamanda şiirde pek rastlamadığımız assonans ve al

literasyonların varlığı çekiyordu:

"Gülfroş" şiirinde "i" sesi,

"Sesime Gel" de "du" sesi,

"Paye-2" de "r" sesi bunlardan bazıları.

Bunlardan başka karakaya'nın şiirinde sık sık kelime ve mısra tekrarlarına rastlanıyor:

"boy boy trenler geçiyor" (Şavkım Vurdu Be-
line)

"ben ve ben" (Bana Bir Rodrigo Çal)

"Ve ben ve balık ve martı" (Batmaya Yüz Tu-
tar Gemilerim)

"Ölüm sesi kavga sesi ve yar sesi

sabır sesi

sabır sesi

ah sesi" (Aşk Bir Nöbet Kudurmaktır)

Tabii, tekrarlar şiire güzellik katıyorsa, yerindedir. Bu konuda Karakaya'ya olumlu puanlar yazabiliriz.

Fakat, şu izlenimlerim pek sevindirici değil. Şunlarda yanılğı benim olsun isterim: "**Sensiz**" şiirinde Atilla İlhan etkisi.

"resimde ne vardı bilmiyordun

renkleri vardı çünkü ben biliyorum,"

Şu ise Özdemir Asafça söylenmiş bir ikilik:

"güneşi öldüğüm yerde bırakıyorsun
yakanı kaldırmışsın seni şair sanırlar"

(Al Akşamların Raksı)

Notlarım arasında en çok sevdiğim şiirlerin isimlerini de kaydetmişim:

"Bilerim Âzmini Kanatlarımda" (S.24)

"Karbon Yüzlü Adamlar" (S.75)

"Şehrin Öteki Adı" (S.89)

"Kaşarlanmış atların çektiği çingene arabaları"yla "Irmaklara açılan kapılar" ve "al akşamların arkasındaki ölümün" güzelliklerine "redif sesi" konduran Karakay, başarılı.

DİPNOTLAR:

8. *Satranç Dersleri, İlhami Çiçek, Edebiyat Dergisi Yayınları, I. Baskı, İst., 1983, 64 S.*

9. *"İlhami Çiçek Üzerine", M. Erdoğan, Dergâh Dergisi, Sayı:25, Sh. 22*

10. *Bin Yılın Destanı, Arif Ay, İz Yayıncılık, İst., 1992, Sh. 242*

11. *Sayha, Müştehir Karakaya, Kardelen Yayınları, İst., 1992, Sh. 96*

12. *Kayıtlar Dergisi, Sayı:33 Sh. 42*

Mustafa PINARBAŞI

MARİA

giriş

*geceleri, yıldızlarımıza kılıç sallayan şovalyeye lânet olsun
biz düşmanlığı nerden bilebilirdik maria*

*şehirler yatıyor dağların gölgesinde şimdi
okumuş da masal amcanın kalbinden geçenleri
gümüş bir uykunun hayaliyle, orada
çiçeklerin tadı yok
elleri yorgun öpülmekten
şehirler yatıyor dağların gölgesinde
ve o şehirlerde doğmadın sen*

*duymak memleketi, dokunmadan bir tank'a
ya da, sofraya gelişini tarif ederken bir ekmeğin
tuhaf bir derinlik
liberal kelimeler kullanmadan
ne kadar güçse
öyledir duymak, oraları*

*sana acı çay lekesinden bahsediyorum maria
bizim sevdalarımız bu yüzden kara, kapkaradır
geceleyin ıssız bir kelebek takılır plaktaki şarkıya
bir gül takılır
bir ay ağrısı takılır*

-ve türkler istanbul'a girdiler-

gerilim

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

*bunlar rönesansı yürüyen masalardı
bunlar acılar gösteren kutulardı bir vakitler
bunlar babaoğulruh bir pazardı
jurassic park bir sinema önü belgrad'da
yahut hızlandırılmış hitler*

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

*caddeler eski bir cuma misali kalabalık
beynelmilel felâketler yontuluyor alinteriyle
erotigi incilden menkul kartpostal kızı
temizlenince tertemiz ödeniyor mâbede
ansızın bir âyin bastırıyor, uzaktan yıllanmış üzüm uğultusu
diabetes, kraliçe beatrix, dokuzuncu senfoni
ve herşey...*

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

*tramvaylar döner elan birbirinin peşisıra
günah döner kendi ayaklarıyla inine
serpilip salgın bir asya olur sarı sarı çocuklar
şehre bir titreme gelir
ölü tüyünden bînevâ bitmiş bir kral necâşi gelir
dilinin altındaki yemyeşil haberlerle*

seni bu şehirde yaşatmazlar maria

evrensel

*ve suskun
ve iliğine kadar harp kokan bir bildiri gibi dağıtıldı
şehrin genç türküleri
dört bucağına dünyanın*

*keşfolundu mavi duman
mermer salonları italik halkseverliğin
autoreverse yaşama alıştırtma programları
ve merhamet
zehir olsun diye çatlayan tomurcuğa, çatlaması
kardeşçe yükselen omuzda mavzer olsun diye
keşfolundu yeniden*

*uyan maria
güneşin sesini dinle
bir filin böğürmesi gibi
bir gergedan sırtı gibi
bu yaşamak diliminde*

dağ

*kayıp giden nefese andolsun
uyanmak denizinden de geçecek bu kervanlar, birgün
iyice belenmiş- beniisrail- kişiliklerden irak*

*tozlanır bu bomba resimleri, iniltileri çiçeklerin
kimsesiz bakışını, bir çobanın yüreğine saplar pencere
ve çoban, durur zikire gözlerini yumarak*

*bir albatros havalanır alnımın ateşinden
tûr'u da görmüş, hırâ'yı da, istanbul'u da
akşam iner ağır ağır yağmura tutunarak*

*tufandan kalma bir fırtınanın ağzındayım
önüm gurbet, ardım gurbet
bana düştü yiğitliği sürmek bu dünyada, kendimden utanarak*

ses

*seni amansız beyazlıklara bırakmayacağım maria
o mavi barut taneleriyle şehri sallamaktan vazgeç artık
yarın, bu meydanlara bir yiğit girecektir: "El-Karia"
ve senin işin değil okumak kötülüğü
bu şehri affet maria*

*aşk gelsin, bulunmaz kumaşsa hint illerinden
bekle maria.. ve yağmurlu bir çocuk olmak da kuvvettir bazen
zümrüt kuşlar dökülsün ellerinden, bas bu yaraya
yalnızlığın ardı kaf dağıdır
bu akşam, eriyip bir su sesi ol*

*sana yaşlı bir eskicinin heybesinden gülümsüyorum maria
boynunu kalbine geçir de yürü, ki ölümü duyusun
belki ömrü vefâ etmez şehrin ışıklarının buraya
bozulur aynadaki âhenk
belki bulutlar gelir dalgalarla*

*kalb geniştir, ölüm geniştir, sevgi de öyle
hergün dolup boşalan sırça bir okyanus yatağıdır bu şehir
harâmi tepesinde cellâtlar kol geziyor maria
dağ, taş öpüyor gözünden
merhaba
merhaba*

rücû

*şu an ağladığını bilmiyor değilim
sandığın kadar uzak değilim/
kalkıp dağlara kaçırdığın şeytan görmüş uykuya
ben bu korkuyu canımı yakan bir
mayıs istanbulunda yaşamıştım bir zaman
nasıl döner atılmış pamuğa bir dağ, gördüm*

*depremleri kuşandığın için!
ölüyor bu şarkılar dudağında senin
üç hınzır paraya satıyor kendini bu pazar yeri
kifâyetine iman ettiğin kelimeler nâçar
kahır bugün bir sessizliğe "çat" diye düşünüyor halk'ın gibi
ağladığın için gidiyor dağlar*

*ağladığın için, ölümüne bir ekin tarlası gibi girdi saatler
sürdü şafağını leylekler şehrin kanayan yerlerine
ve diplomatik ihanetlerde ziyan olan bahara
ve delllenmiş fes kırmızısına
ve acılardan bir vahdettin sabahına*

*sen sabırdan daha güzel birşey öğrenmedin maria
yanıldığını biliyor ve ağlıyorsun çünkü*

meryem

*senin adın yumuşacık, kanın sâfi çöldür
ya bir ayşesin mısır'dan, ya anadolu'dan bir senem*

*senin ülkende çan çalınır, ezan okunur benimkinde
bir ayrılıktır ki mûnisleşir meryemle, benim ülkem*

*senin saçlarını tunç kuşklar ağarttı
artık sen ne mariasın, ne de meryem*

FÜRUĞ-I FERRUH-ZAD

ARMAĞAN

*Ben gecenin derinliklerinden söz açıyorum
Ben zifiri karanlıklardan
Ve gecenin derinliklerinden söz açıyorum.*

*Eğer benim evime gelirsen
Benim için ey sevgili
Lamba getir.
Ve
Mutlu sokağın kalabalıklarını seyredeceğim
Bir pencere.*

Çev: İbrahim BÜLBÜL

Nazım PAYAM

GEL YÜREK TOKUŞTURALIM ZÜHRE

*Bırak nazı Zühre
Gel yürek tokuşturalım
Menevişlensin gövdemiz
Gövdemizle barışık
Aşka ekin biçelim*

*Bırak nazı Zühre
Gel yürek tokuşturalım
Yüzüm suyla tutuşmasın
Yükümüzü yorumlayan
Biçilmiş ay kuşanalım.*

*Bırak nazı Zühre
Gel yürek tokuşturalım
Gözlerim sarhoş, ellerim semender
Ben Tahir değilim Zühre
Ezberden abdallaşmasın adım.*

*Bırak nazı Zühre
Gel yürek tokuşturalım
Bütün vakitlerim sana
İz bırakmadan arkamızda
Simurg kuşu gibi uçalım.*

BEYNİMİN SAHİPSİZ HÜKÜMLER KILÇIĞI

a

*Tutuş bu gece kendi adına eyy
Beynimin sahipsiz hükümler kılçığı*

b-1

*Çünkü
İyi şeyler söylemiyorum aşka- şiire dair
Çünkü yüzümün parıldayan bir yanı yok
Eski ve yeni zaman aynalarında
Tamamlanmamış sesimin tınısı
Henüz hüzüne denk değil
Ve o kadar iyi de değilim
Vâkitsiz sevda duraklarında*

b-2

*İnsanlara ayırdığım sevgimi
Kediler-yıldızlar ve yağmurlar çaldı
Kadın dahi önemsiz bir hiç-artık
Aya olan sevdalanışım yanında*

c

*Hayata sunduğum ödevimin bir yerleri
Hep eksik kalıyor
İşte bu yüzden olsa gerek sevgili dostum
Öldürdüğüm her çağın hüznün tanrısı
Akşamları-gelip gelip-kıyıma vuruyor*

d

*Serinliğim... sığınacağım...
Hâlâ bekliyorum elimdeki gülle
Bir zamanlar bende uzaktım efendim
Uzaktım/senden gayri her şeyin ötesinde
Oturur kıyımda gemilerini beklerdim
Ulaşıncaya dek bana
O kirli elleri bu çağ bedevinin*

e

*Ama yineliyorum-yenilmiyorum
Yineliyorum ve yenileniyorum ki
Hâle hâle içime akışan bu hayat
Tutuşacak bir şeyler adına bir gece
Ne beynimin sahipsiz hükümleri kalacak
Ne de çocuklara armağan bırakacağım o yeşil hece*

ŞAİRLERDEN HABERLER

İKİ ŞAİR "İKİ ŞİİR" DERGİSİNİ ÇIKARDI

Ahmethan Yılmaz fantezileri ile tanınır. Sarı hatta portakal rengi çizmeler giyip geniş kenarlı bir silindir şapka takmayı, mavi fular bağlayıp kalın Havana purosunu içmeyi düşler. İçer de. Üç dört yıl önce de **"Tahta Ev"** adlı bir dergi çıkarmayı düşünüyordu. Şimdi onu da çıkardı. Ama küçük bir değişiklikle, derginin adı **"İki Şiir"**, dergiyi Ahmethan Yılmaz ve İbrahim Kiras birlikte çıkardılar. Üç ayda bir çıkacak olan derginin İlkbahar 94 sayısında İ. Kiras'ın **"Bir Dönüş Yolculuğu"** adlı güzel bir şiiri yer alıyor. Derginin diğer sayfalarında ise A. Yılmaz'ın biçimsel öğelerin öne çıkışıyla yer yer somut şiir anlayışını hatırlatan ama taşkın bir duygu ve yoğun kelime işçiliğiyle dikkati çeken uzun şiiri yer alıyor. Derginin yeni sayısı merakla bekleniyor.

İSMET ÖZEL MÜNACAATINDA KENDİSİNİ ANLATTI:

Kıymetli düşünür ve şair İsmet Özel, Dergah Dergisinde yayınladığı **"Münacaat"** adlı şiirinde yine kendinden bahsetti ve ettirdi. Özel'in şiirinden başka bir şiire yer verilmediği görülen Dergah'ın sözkonusu sayısında İsmet Özel'in son şiirlerini **"Bir Yusuf Masalı"** adı ile kitaplaştıracağı da duyuruluyor.

YÜZYILDA BİR ÇIKAN DERĞİ PROJESİ

"Proje Seyfi" adlı bir tipin yer aldığı **"İşportacılar"** adlı mizahi radyofonik oyunun da yazarı olan Şaban Abak bu günlerde arkadaşlarına yeni bir projeden bahsediyor. Yüzyılda bir çıkan dergi projesi: (Dizgi yanlış yok) Adını **"Kuyruklu Yıldız"** koymayı düşündüğü derginin üstüne şöyle yazacakmış **"Aylık Dergi 1200 ayda bir çıkar"** Abak'ın asırlık **"Kuyruklu Yıldız"** dergisi için Abone de kaydedeceği ve **"Sen öde torunun okusun"** sloganını kullanacağı hatta kupon bile vereceği bildiriliyor. **"Miras bırakmaya değer tek kupon"** alt yazısıyla verilecek kuponlardan kaç tanesinin biriktirilmesi gerektiği ve karşılığında derginin gelecek yüzyıllardaki idarecilerinin ne hediye vereceği ise şimdilik meçhul. Abak yüzyılda bir çıkacak dergiye katkıda bulunmaları için arkadaşlarını iknaya devam ediyor. Kırğı Dergisi olarak kendisinin yanında yer aldığımızı, gelişmeleri ileriki sayılarda okurlarımıza duyuracağımızı belirtelim.

BİR PROJE DE VEYSEL VEDAT'TAN

Bilhassa dergi, gazete ve film projeleri ile ta-

nınan şair Veyssel Vedat proje halindeki **"Kanal 7"** adlı bir televizyona başkanışman oldu. Veyssel Vedat'ın Doç. Nabi Avcı takma adıyla ve iletişim uzmanı sıfatıyla dersler verdiği denemeler yazdığı da biliniyor. Kendisine yeni projesinde başarılar diliyoruz.

TÜRKİYEDE İSLAMCILIK DÜŞÜNCESİNİN 3'ÜNCÜ CİLDİ DE ÇIKTI

Değerli araştırmacı yazar İsmail Kara'nın hazırladığı **"Türkiye de İslamcılık Düşüncesi-Metinler / Kişiler 3"** adlı kitap çıkışıyla birlikte geniş yankılar uyandırdı. Diyebilirsiniz ki bunun "Şairlerden Haberler"le ne ilgisi var. Evet ama kitaba giren ve Cumhuriyet Devri İslamcılık fikrinin temsilcileri olan 6 kişiden 3'ü şairse bu şairlerden haber değil de nedir? Bu 3 büyük şair Necip Fazıl Kısakürek, Sezai Karakoç ve İsmet Özel **"Edebiyat boş iş"** **"Şiir faydasız"** gibi komik ve bön laflarla başımızın etini yiyen odun kafalı sözde İslamcılar bundan birşey anlar mı bilmem. Ama önümüzdeki 20 yıl içinde çıkacağını tahmin ettiğim 4.üncü cildin kişilerinin inşallah yarısı şair olacaktır, buna inanıyorum. Yeri değil ama burada şu hususa işaret etmek istiyorum: İnsan kelimelerle düşünür. Şiir de kelimelerle yazılır. Malzemesi kelime olan bir sanattır şiir. İşte işin sırrı biraz da burada. Şairlerinde düşünürlerinde ortak malzemesi **"kelime"**dir. Her düşünür aynı zamanda şiir yazamaz, şiire mutlaka ilgi duyarlar ama ancak sorumluluk sahibi olması şartıyla her iyi şair aynı zamanda düşünür de olabilir. İki vasfından biri diğerinden daha geride değildir. Ve fakat ülkenin şartları şiiri ya da düşünceyi ön plana çıkarır. Genç aydınlar ise ülkelerinde yaşayan bir şair-düşünürün, içinde buldukları zamana ve şartlara göre şiirini mi yoksa fikirlerini mi daha çok önemsemeleri gerektiğini bilebilmelidirler. Burada şunu haber vermek istiyorum; "Türkiye'de İslamcılık Düşüncesi" Kitabının da yıldızı olan düşünür ve şair Sezai Karakoç şair kimliğinin öne çıkarılmasından duyduğu rahatsızlığı her fırsatta dile getiriyor. **"Diriliş Düşüncesi"**nin genç nesillerden saklanması şiirlerinin bile- öne çıkarılmak suretiyle kullanılmasından korkuyor" Kırkı aşkın kitabında ana tema olarak işlediği **"İslam Milletinin ve İslam Medeniyetinin Dirilişi"** fikrini ne derece önemseydiğini şu sözünden de anlamak mümkün **"Şairim diye ortaya çıkmadım, ama şiir de yazdım"**

Duran BOZ

YAĞMUR TOPLAYAN IRMAKLARIN ŞİİRİ

*henüz taşbaskısı yok bulutların
kalbi hayata akan çarşılarda
kırık dökük takvimlerin sıcaklığı
faiz ve finansman
hükümlünün biriyim şimdi*

*geceye inat mahremelerini boşaltsın şehir
bendedir yasaklara saırulan kahkaha
kendimden bir şeyler eklediğim ırmak
döner devr-i daim*

*güne alışılmadık kurbanlara karşı
son sözleri bir icra memurunun
katıldıkça boşluğa
desek ki şiir
bir buluşmadır insanla*

*üzüne çöl serpilmiş dünyada
sabahtır işaretlenir korku
bir sonsuzluk ki hayâl
ölüm galerilerine koşan
cinayetler
uçarı zevklerin çınlaması
arandım batık deniz kıyılarında*

*olmazlarımı olur kılan dünya
ateşe batmış günahların vesikası
mutsuz ama kendinden emin
evler dolusu tüketim
kareleri boyunca bir reklam filminin
merhaba iflas
merhaba kardeşim toprak*

Kırağı NİN BULUNDUĞU KİTAPEVLERİ

- ANKARA ● Vadi Yayınları ● Pınar Yayınları ● Birleşik Dağıtım Kitabevi ● Seha Neşriyat ●
ANTALYA ● İslam Kitabevi ● BURSA ● Çizgi Kitabevi ● ELAZIĞ ● Batı Kitabevi ● ERZİNCAN ●
Akabe kitabevi ● ERZURUM ● Tekyay Kitap Kulübü ● İSTANBUL ● Kitabevi (Üretmen Han) ●
KAYSERİ ● Seda Kitabevi ● Kıvılcım Kitabevi ● KONYA ● Feza Kitabevi ● NEVŞEHİR ●
Galeri Kültür Kitabevi ● ORDU ● Çağrı Kitabevi ● TRABZON ● Elif Kitabevi